

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां प्रथमकाण्डे अष्टमः प्रश्नः ॥

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति धेनुर्दक्षिणा ये
प्रत्यञ्चः शम्याया अवशीयन्ते तन्नैर्ऋतमेककपालं कृष्णं
वासः कृष्णतूषं दक्षिणा वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण एष
ते निर्ऋते भागो भूते हविष्मत्यसि मुञ्चेममहंसः स्वाहा
नमो य इदं चकाराऽऽदित्यं चरुं निर्वपति वरो दक्षिणाऽ-
ऽग्रावैष्णवमेकादशकपालं वामनो वही दक्षिणाऽग्रीषोमीय-
॥१॥

मेकादशकपालं हिरण्यं दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो
वही दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालमैन्द्रं दध्यृषभो वही
दक्षिणैन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुं प्रथमजो वत्सो
दक्षिणा सौम्यः श्यामाकं चरुं वासो दक्षिणा सरस्वत्यै
चरुः सरस्वते चरुं मिथुनौ गावौ दक्षिणा ॥२॥

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति सौम्यं चरुं सावित्रं
द्वादशकपालं सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुं मारुतं
सप्तकपालं वैश्वदेवीमामिक्षां द्यावापृथिव्यमेककपालम्॥३॥

आग्नेयमष्टादश॥ [२]

ऐन्द्राग्रमेकादशकपालं मारुतीमामिक्षां वारुणीमामिक्षां
कायमेककपालं प्रघास्यान् हवामहे मरुतो यज्ञवाहसः
करम्भेण सजोषसः॥ मो षू ण इन्द्र पृथ्सु देवास्तु स्म ते
शुष्मिन्नवया। मही ह्यस्य मीढुषो यव्या। हविष्मतो मरुतो
वन्दते गीः॥ यद् ग्रामे यदरण्ये यत्सभायां यद्विन्द्रियो
यच्छूद्रे यदर्य एनश्चकृमा वयम्। यदेकस्याधि धर्मणि
तस्यावयजनमसि स्वाहा॥ अक्रन् कर्म कर्मकृतः सह वाचा
मयोभुवा॥ देवेभ्यः कर्म कृत्वाऽस्तं प्रेतं सुदानवः॥४॥

वयं यद् विश्वतिष्ठ॥ [३]

अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति साकं
सूर्येणोद्यता मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यो मध्यन्दिने चरुं मरुद्भ्यो
गृहमेधिभ्यः सर्वासां दुग्धे सायं चरुं पूर्णां दर्वि परां पत

सुपूर्णं पुनरापत। वस्त्रेव वि क्रीणावहा इषमूर्जः शतक्रतो॥
देहि मे ददामि ते नि मे धेहि नि ते दधे। निहारमिन्नि मे
हरा निहारं॥५॥

नि हरामि ते॥ मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः पुरोडाशः
सप्तकपालं निर्वपति साकः सूर्येणोद्यताग्नेयमष्टाकपालं
निर्वपति सौम्यं चरुः सावित्रं द्वादशकपालः
सारस्वतं चरुं पौष्णं चरुमैन्द्राग्रमेकादशकपालमैन्द्रं
चरुं वैश्वकर्मणमेककपालम्॥६॥

हरा निहारं त्रिंशच्च॥ [४]

सोमाय पितृमते पुरोडाशः षट्कपालं निर्वपति पितृभ्यो
बर्हिषद्भ्यो धानाः पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्योऽभिवाच्यायै दुग्धे
मन्थमेतत् ते तत् ये च त्वामन्वेतत् ते पितामह प्रपितामह
ये च त्वामन्वत्रं पितरो यथाभागं मन्दध्वः सुसुन्दरं त्वा
वयं मघवन् मन्दिषीमहि॥ प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि
वशाः अनु॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥७॥

अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत॥ अस्तोषत
स्वभानवो विप्रा नविष्ठया मती॥ योजा न्विन्द्र ते हरी॥

अक्षन् पितरोऽमीमदन्त पितरोऽतीतृपन्त पितरोऽमीमृजन्त
 पितरः॥ परेत पितरः सोम्या गम्भीरैः पृथिभिः पूर्यैः॥ अथा
 पितृन्त्सुविदत्रा५ अपीत यमेन ये सधमादं मदन्ति॥ मनो
 न्वा हुवामहे नाराश५सेन स्तोमेन पितृणां च मन्मभिः॥
 आ॥८॥

न एतु मनः पुनः क्रत्वे दक्षाय जीवसे॥ ज्योक् च सूर्य
 दृशे॥ पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैव्यो जनः॥ जीवं व्रात५
 सचेमहि॥ यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा
 जिहि५सिम॥ अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्र मुञ्चतु
 दुरिता यानि चकृम करोतु मामनेनसम्॥९॥

हरी मन्मभिरा चतुश्चत्वारि५शच्च॥ [५]

प्रतिपूरुषमेककपालान्निर्वृत्येकमतिरिक्तं यावन्तो गृह्याः
 स्मस्तेभ्यः कमकरं पशूना५ शर्मासि शर्म यजमानस्य शर्म मे
 यच्छैक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ आखुस्ते रुद्र पशुस्तं
 जुषस्वैष ते रुद्र भागः सह स्वस्त्राऽम्बिकया तं जुषस्व
 भेषजं गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजमथो अस्मभ्यं भेषज५
 सुभेषजं॥१०॥

यथाऽसति॥ सुगं मेषाय मेष्ट्या अवाँम्ब रुद्रमदिमृह्यव देवं
 त्र्यम्बकम्॥ यथा नः श्रेयसः करद्यथा नो वस्यसः करद्यथा
 नः पशुमतः करद्यथा नो व्यवसाययात्॥ त्र्यम्बकं यजामहे
 सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्॥ उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मा-
 ऽमृतात्॥ एष ते रुद्र भागस्तं जुषस्व तेनावसेन परो
 मूर्जवतोऽतीह्यवततधन्वा पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः॥११॥

सुभेषजमिहि त्रीणि च॥ _____ [६]

ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालं वैश्वदेवं चरुमिन्द्राय शुनासीराय
 पुरोडाशं द्वादशकपालं वायव्यं पयः सौर्यमेककपालं
 द्वादशगवः सीरं दक्षिणाऽऽग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति रौद्रं
 गावीधुकं चरुमैन्द्रं दधि वारुणं यवमयं चरुं वहिनीं
 धेनुर्दक्षिणा ये देवाः पुरःसदोऽग्निनेत्रा दक्षिणसदो यमनेत्राः
 पश्चात्सदः सवितृनेत्रा उत्तरसदो वरुणनेत्रा उपरिषदो
 बृहस्पतिनेत्रा रक्षोहणस्ते नः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो॥१२॥

नमस्तेभ्यः स्वाहा समूढः रक्षः सन्दग्धः रक्ष इदमहः
 रक्षोऽभि सं दहाम्यग्नये रक्षोघ्ने स्वाहा यमाय सवित्रे
 वरुणाय बृहस्पतये दुवस्वते रक्षोघ्ने स्वाहा प्रष्टिवाही रथो

दक्षिणा देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो
हस्ताभ्यां रक्षसो वधं जुहोमि हतं रक्षोऽवधिष्म रक्षो
यद्वस्ते तदक्षिणा ॥ १३ ॥

तेभ्यः पञ्चचत्वारिंशच्च ॥ [७]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपत्यनुमत्यै
चरुं राकायै चरुं सिनीवाल्यै चरुं कुह्वै चरुं
मिथुनौ गावौ दक्षिणाऽऽग्नावैष्णवमेकादशकपालं
निर्वपत्यैन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं वैष्णवं त्रिकपालं
वामनो वही दक्षिणाऽग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपतीन्द्रा-
सोमीयमेकादशकपालं सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा सोमापौष्णं
चरुं निर्वपत्यैन्द्रापौष्णं चरुं पौष्णं चरुं श्यामो दक्षिणा
वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा वारुणं
यवमयं चरुमश्वो दक्षिणा ॥ १४ ॥

निरष्टौ च ॥ [८]

बारुहस्पत्यं चरुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे शितिपृष्ठो
दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालं राजन्यस्य गृह ऋषभो दक्षिणा-

ऽऽदित्यं चरुं महिष्यै गृहे धेनुर्दक्षिणा नैर्ऋतं चरुं
 परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नं कृष्णा कूटा
 दक्षिणाऽऽग्नेयमृष्टाकपालः सेनान्यो गृहे हिरण्यं दक्षिणा
 वारुणं दशकपालः सूतस्य गृहे महानिरष्टो दक्षिणा
 मारुतः सप्तकपालं ग्रामण्यो गृहे पृश्निर्दक्षिणा सावित्रं
 द्वादशकपालं ॥ १५ ॥

क्षत्तुर्गृह उपध्वस्तो दक्षिणाऽऽश्विनं द्विकपालः
 सङ्गृहीतुर्गृहे संवात्यो दक्षिणा पौष्णं चरुं भागदुघस्य गृहे
 श्यामो दक्षिणा रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे शबल
 उद्धारो दक्षिणेन्द्राय सुत्राम्नो पुरोडाशमेकादशकपालं प्रति
 निर्वपतीन्द्रायाः होमुचेऽयं नो राजा वृत्रहा राजा भूत्वा
 वृत्रं वध्यान्मैत्राबार्हस्पत्यं भवति श्वेतायै श्वेतवंत्सायै दुग्धे
 स्वयम्मूर्ते स्वयम्मथित आज्य आश्वत्थे ॥ १६ ॥

पात्रे चतुःस्रक्तौ स्वयमवपन्नायै शाखायै कर्णाः श्वाकर्णाः श्व
 तण्डुलान् वि चिनुयाद्ये कर्णाः स पयसि बार्हस्पत्यो
 येऽकर्णाः स आज्ये मैत्रः स्वयं कृता वेदिर्भवति स्वयन्दिनं
 बर्हिः स्वयं कृत इध्मः सैव श्वेता श्वेतवंत्सा दक्षिणा ॥ १७ ॥

सावित्रं द्वादशकपालमाश्वत्थे त्रयस्त्रिंशच्च॥ [९]

अ॒ग्नये॑ गृ॒हप॑तये पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं निर्व॑पति कृ॒ष्णाना॑
 व्री॒हीणा॑ꣳ सोमा॑य वन॒स्पत॑ये श्यामा॒कं च॒रुꣳ स॑वि॒त्रे
 स॒त्यप्र॑सवाय पुरो॒डाशं॑ द्वा॒दश॑कपालमाशूनां व्री॒हीणा॑ꣳ
 रु॒द्राय॑ पशु॒पत॑ये गा॒वीधु॑कं च॒रुं बृ॒हस्प॑तये वा॒चस्प॑तये नैवा॒रं
 च॒रुमि॑न्द्राय ज्ये॒ष्ठाय॑ पुरो॒डाश॑मेका॒दश॑कपालं म॒हाव्री॑हीणां
 मि॒त्राय॑ स॒त्यायाऽऽम्ब॑ानां च॒रुं वरु॑णाय धर्म॑पतये यव॑मयं
 च॒रुꣳ स॑वि॒ता त्वा॑ प्रस॒वाना॑ꣳ सुव॑ताम॒ग्निर्गृ॑हप॑तीनाꣳ सोमो॒
 वन॒स्पती॑नाꣳ रु॒द्रः प॑शूनां॥१८॥

बृ॒हस्प॑तिर्वा॒चामि॑न्द्रो ज्ये॒ष्ठाना॑ मि॒त्रः स॒त्यानां॑ वरु॑णो
 धर्म॑पतीनां ये दे॒वा दे॒वसु॒वः स्थ॑ त इ॒ममा॑मुष्याय॒णम॑नमि॒त्राय॑
 सुव॑ध्वं म॒हते॑ क्ष॒त्राय॑ म॒हत॑ आधि॒पत्या॑य म॒हते॑ जान॑राज्यायैष
 वो॑ भर॒ता राजा॑ सोमोऽस्मा॒कं ब्रा॒ह्मणा॑नाꣳ राजा॑ प्रति॒
 त्यन्ना॑म॒ राज्य॑म॒धायि॑ स्वां त॒नुवं॑ वरु॑णो अ॒शिश्ने॑च्छुचै॒र्मित्र॑स्य
 व्र॒त्या॑ अभू॒माम॑न्महि म॒हत॑ ऋ॒तस्य॑ नाम॒ सर्वे॑ व्रा॒ता
 वरु॑णस्याभू॒वन्वि॑ मि॒त्र ए॒वैर॑रा॒तिम॑तारी॒दसू॑षुदन्त य॒ज्ञिया॑
 ऋ॒तेन॑ व्यु॒ त्रि॒तो ज॑रि॒माणं॑ न आ॒नङ् वि॑ष्णोः क्रमो॑ऽसि

विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि॥१९॥

पशूनां व्राताः पञ्चविंशतिश्च॥ [१०]

अर्थेः स्थाऽपां पतिरसि वृषास्यूर्मिर्वृषसेनोऽसि
 व्रजक्षितः स्थ मरुतामोजः स्थ सूर्यवर्चसः स्थ सूर्यत्वचसः
 स्थ मान्दाः स्थ वाशाः स्थ शक्ररीः स्थ विश्वभृतः स्थ
 जनभृतः स्थाऽग्नेस्तैजस्याः स्थाऽपामोषधीनां रसः
 स्थाऽपो देवीर्मधुमतीरगृह्णन्नूर्जस्वती राजसूयाय चितानाः।
 याभिर्मित्रावरुणावभ्यषिञ्चन् याभिरिन्द्रमनयन्नत्यरातीः॥
 राष्ट्रदाः स्थ राष्ट्रं दत्त स्वाहा राष्ट्रदाः स्थ राष्ट्रममुष्मै
 दत्त॥२०॥

अत्येकादश च॥ [११]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वं महि वर्चः
 क्षत्रियाय वन्वाना अनाधृष्टाः सीदतोर्जस्वतीर्महि वर्चः
 क्षत्रियाय दधतीरनिभृष्टमसि वाचो बन्धुस्तपोजाः सोमस्य
 दात्रमसि शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामि चन्द्राश्चन्द्रेणामृता अमृतैर्न
 स्वाहा राजसूयाय चितानाः॥ सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता

अनिभृष्टा अपस्युवो वसानः। पुस्त्यासु चक्रे वरुणः
सधस्थमपा५ शिशुर्-॥२१॥

मातृतमास्वन्तः॥ क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरस्याविन्नो
अग्निर्गृहपतिराविन्न इन्द्रो वृद्धश्रवा आविन्नः पूषा विश्ववेदा
आविन्नो मित्रावरुणावृतावृधावाविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते
आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूप्याविन्नोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां
विश्यस्मिन् राष्ट्रे महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते
जानराज्यायैष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना५
राजेन्द्रस्य॥२२॥

वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयायं वृत्रं वेध्याच्छत्रुबाधनाः स्थ
पात मा प्रत्यश्च पात मा तिर्यश्चमन्वश्च मा पात दिग्भ्यो
मा पात विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पात हिरण्यवर्णावुषसां
विरोकेऽयः स्थूणावुदितौ सूर्यस्याऽऽरोहतं वरुण मित्र गर्त
ततश्चक्षाथामदितिं दितिं च॥२३॥

शिशुरिन्द्रस्यैकचत्वारि५शच्च॥ [१२]

समिधमा तिष्ठ गायत्री त्वा छन्दसामवतु त्रिवृथस्तोमो
रथन्तर५ सामाग्निर्देवता ब्रह्म द्रविणमुग्रामा तिष्ठ त्रिष्टुप् त्वा

छन्दसामवतु पञ्चदशः स्तोमो बृहत्सामेन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं
 विराजमा तिष्ठ जगती त्वा छन्दसामवतु सप्तदशः स्तोमो
 वैरूपः सामं मरुतो देवता विद्वविणमुदीचीमा तिष्ठानुष्टुप्
 त्वा ॥ २४ ॥

छन्दसामवत्वेकविंशः स्तोमो वैराजः सामं मित्रावरुणौ
 देवता बलं द्रविणमूर्ध्वामा तिष्ठ पङ्क्तिस्त्वा छन्दसामवतु
 त्रिणवत्रयस्त्रिंशौ स्तोमो शाक्ररैवते सामनी बृहस्पतिर्देवता
 वर्चो द्रविणमीदृङ् चान्यादृङ् चैतादृङ् चं प्रतिदृङ् चं
 मितश्च सम्मितश्च सभराः। शुक्रज्योतिश्च चित्रज्योतिश्च
 सत्यज्योतिश्च ज्योतिष्माश्च सत्यश्चर्तपाश्चा- ॥ २५ ॥

त्यंहाः। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा सवित्रे स्वाहा
 सरस्वत्यै स्वाहा पूष्णे स्वाहा बृहस्पतये स्वाहेन्द्राय स्वाहा
 घोषाय स्वाहा श्लोकाय स्वाहाऽंशाय स्वाहा भगाय स्वाहा
 क्षेत्रस्य पतये स्वाहा पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहा दिवे
 स्वाहा सूर्याय स्वाहा चन्द्रमसे स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाऽद्भ्यः
 स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा वनस्पतिभ्यः स्वाहा चराचरेभ्यः स्वाहा
 परिप्लवेभ्यः स्वाहा सरीसृपेभ्यः स्वाहा ॥ २६ ॥

अनुष्टुप्स्वर्तपाश्च सरीसृपेभ्यः स्वाहा॥ [१३]

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादमृतमसि मृत्योर्मा
पाहि दिद्योन्मां पाह्यवेष्टा दन्दशूका निरस्तं नमुचेः शिरः॥
सोमो राजा वरुणो देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचः सुवन्तां
ते ते प्राणः सुवन्तां ते ते चक्षुः सुवन्तां ते ते श्रोत्रः
सुवन्ताः सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चाम्यग्नेस्-॥२७॥

तेजसा सूर्यस्य वर्चसेन्द्रस्येन्द्रियेण मित्रावरुणयोर्वीर्येण
मरुतामोजसा क्षत्राणां क्षत्रपतिरस्यति दिवस्पाहि
समाववृत्रन्नधरागुदीचीरहि बुध्रियमनु सञ्चरन्तीस्ताः
पर्वतस्य वृषभस्य पृष्ठे नावञ्चरन्ति स्वसिच इयानाः॥ रुद्र
यत्ते क्रयी परं नाम तस्मै हुतमसि यमेष्टमसि। प्रजापते न
त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परि ता बभूव। यत्कामास्ते
जुहुमस्तन्नो अस्तु वयः स्याम पतयो रयीणाम्॥२८॥

अग्नेस्तैकादश च॥ [१४]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्यान्मित्रावरुण-
योस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मि यज्ञस्य योगेन विष्णोः
क्रमोऽसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि मरुतां

प्रसवे जेषमाप्तं मनः समहमिन्द्रियेण वीर्येण पशूनां मन्युरसि
तवेव मे मन्युर्भूयान्नमो मात्रे पृथिव्यै माऽहं मातरं पृथिवीं
हिंसिषं मा॥२९॥

मां माता पृथिवी हिंसीदियं दस्यायुरस्यायुर्मे धेह्यूर्गस्यूजं
मे धेहि युङ्क्षि वर्योऽसि वर्यो मयि धेह्यग्रये गृहपतये
स्वाहा सोमाय वनस्पतये स्वाहेन्द्रस्य बलाय स्वाहा
मरुतामोजसे स्वाहा हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता
वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा
ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्॥३०॥

हिंसिषं मर्तजास्त्रीणि च॥ [१५]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि समहं विश्वेदेवैः क्षत्रस्य नाभिरसि
क्षत्रस्य योनिरसि स्योनामा सीद सुषदामा सीद मा त्वा
हिंसीन्मा मां हिंसीन्निषसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यां स्वा
साम्राज्याय सुक्रतुर्ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि सविता-
ऽसि सत्यसवो ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि
सत्यौजाः॥३१॥

ब्रह्मा(३)न् त्वं राजन् ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेवो

ब्रह्मा(३)न् त्व९ राजन् ब्रह्माऽसि वरुणोऽसि सत्यधुर्मेन्द्रस्य
 वज्रोऽसि वार्त्रघ्नस्तेन मे रध्य दिशोऽभ्यय९ राजा-
 ऽभूत्सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)न्। अपां नष्ट्रे
 स्वाहोर्जो नष्ट्रे स्वाहाऽग्रये गृहपतये स्वाहा॥ ३२॥

सत्योजाँश्चत्वारि९शब्॥ [१६]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति हिरण्यं दक्षिणा सारस्वतं चरुं
 वत्सतुरी दक्षिणा सावित्रं द्वादशकपालमुपध्वस्तो दक्षिणा
 पौष्णं चरुः९ श्यामो दक्षिणा बार्हस्पत्यं चरुः९ शितिपृष्ठो
 दक्षिणैन्द्रमेकादशकपालमृषभो दक्षिणा वारुणं दशकपालं
 महानिरष्टो दक्षिणा सौम्यं चरुं बभ्रुर्दक्षिणा त्वाष्ट्रमष्टाकपालः९
 शुण्ठो दक्षिणा वैष्णवं त्रिकपालं वामनो दक्षिणा॥ ३३॥

आग्नेयं द्विचत्वारि९शत्॥ [१७]

सद्यो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति पुण्डरिस्रजां
 प्र यच्छति दशभिर्वत्सतरैः सोमं क्रीणाति दशपेयो
 भवति शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति सप्तदशः९ स्तोत्रं भवति
 प्राकाशावध्वयवे ददाति स्रजमुद्गात्रे रुक्मः९ होत्रे-
 ऽश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्यां द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणे वशां

मै॒त्रावरु॑णा॒यर्ष॒भं ब्रा॑ह्म॒णाच्छु॒॑सिने॒ वास॑सी॒ नेष्टा॑पो॒तृभ्या॑
 स्थू॒रि॑ यवा॒चित॑म॒च्छावा॒काया॑न॒द्वाह॑म॒ग्नीधे॑ भा॒र्गवो॑ होता॒
 भव॑ति श्राय॒न्तीयं॑ ब्रह्म॒सामं॑ भ॒वति॑ वार॒वन्तीयं॑म॒ग्निष्टो॑म॒सामं॑
 सा॒रस्व॑ती॒रपो॑ गृह्णा॒ति॥ ३४॥

वा॒र॒व॒न्तीयं॑ च॒त्वारि॑ च॥ [१८]

आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पा॒लं निर्व॑पति॒ हिर॑ण्यं॒ दक्षि॑णै॒न्द्रमे॑का॒दश॒
 क॑पा॒लमृष॑भो॒ दक्षि॑णा॒ वैश्व॑दे॒वं च॒रुं पि॒शङ्गी॑ प॒ष्ठौही॑ दक्षि॒णा
 मै॒त्रावरु॑णीमा॒मिक्षा॑ व॒शा दक्षि॑णा॒ बार्ह॑स्प॒त्यं च॒रुं
 शि॑ति॒पृष्ठो॑ दक्षि॒णाऽऽदि॑त्यां म॒ल्हां ग॒र्भिणी॑मा ल॒भते॑ मा॒रुतीं॑
 पृ॒श्निं प॒ष्ठौही॑म॒श्विभ्या॑ पू॒ष्णे पु॒रोडा॑शं॒ द्वाद॑शक॒पालं॒ निर्व॑पति॒
 सर॑स्व॒ते स॒त्यवा॑चे॒ च॒रुं स॑वि॒त्रे स॒त्यप्र॑स॒वाय पु॒रोडा॑शं
 द्वाद॑शक॒पालं॒ तिसृ॑ध॒न्वं शु॑ष्क॒दृति॑र्दक्षि॒णा॥ ३५॥

आ॒ग्नेयं॑ स॒प्तच॑त्वारि॒ंशत्॥ [१९]

आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पा॒लं निर्व॑पति॒ सौम्यं॑ च॒रुं स॑वि॒त्रं
 द्वाद॑शक॒पालं॒ बार्ह॑स्प॒त्यं च॒रुं त्वा॒ष्ट्रम॒ष्टाक॑पा॒लं वैश्व॑ान॒रं
 द्वाद॑शक॒पालं॒ दक्षि॑णो॒ रथ॑वा॒हनवा॑हो॒ दक्षि॑णा॒ सार॑स्व॒तं

च॒रुं निर्व॑पति पौ॒ष्णं च॒रुं मै॒त्रं च॒रुं वा॑रुणं च॒रुं क्षै॑त्रप॒त्यं
च॒रुमा॑दित्यं च॒रुमुत्त॑रो रथवाहनवा॒हो दक्षि॑णा॥ ३६॥

अ॒ग्नेयं चतु॑स्त्रिंशत्॥ [२०]

स्वा॒द्वीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑ ती॒व्रां ती॒व्रेणा॒मृता॑म॒मृते॑न सृ॒जामि॑
स॒सोमे॑न॒ सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्यस्व॒ सर॑स्वत्यै पच्य॒स्वेन्द्रा॑य
सु॒त्राम्णे॑ पच्यस्व पु॒नातु॑ ते परि॒स्रुत॑ः सोम॑ः सूर्य॑स्य
दुहि॑ता। वा॒रेण॒ शश्व॑ता॒ तना॑॥ वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण
प्र॒त्यङ्ख॑सोमो॒ अति॑द्रुतः। इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑॥ कु॒विद॑ङ्ग
यव॑मन्तो॒ यव॑ चि॒द्यथा॒ दान्त्य॑नुपूर्व॒ वियू॑य। इ॒हेहै॑षां कृणुत
भो॒ज॒नानि॒ ये ब॒र्हिषो॒ नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः॥ आ॒श्विनं॒ धूम्र॑मा
ल॑भते सा॒रस्व॑तं मे॒षमै॒न्द्रमृ॑ष॒भमै॒न्द्रमे॒काद॑शकपालं निर्वपति
सा॒वि॒त्रं द्वा॑द॒शक॑पालं वा॒रुणं॒ दश॑कपाल॒ः सोम॑प्रतीकाः
पि॒तर॑स्तृ॒ष्णुत॒ वड॑बा॒ दक्षि॑णा॥ ३७॥

भो॒ज॒नानि॒ षड्वि॑ंशतिश्च॥ [२१]

अ॒ग्नावि॑ष्णू म॒हि तद्वा॑ म॒हित्वं॒ वी॒तं घृ॒तस्य॒ गुह्या॑नि॒ नाम॑।
दमे॑दमे स॒प्त रत्ना॒ दधा॑ना॒ प्रति॑ वां जि॒ह्वा घृ॒तमा॑ चरण्येत्॥

अग्नाविष्णू महि धामं प्रियं वां वीथो घृतस्य गुह्या जुषाणा।
 दमेदमे सुष्टुतीर्वावृधाना प्रति वां जिह्वा घृतमुच्चरण्येत्॥ प्र
 णो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती। धीनामवित्र्यवतु।
 आ नो दिवो बृहतः॥३८॥

पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम्। हवं देवी
 जुजुषाणा घृताचीं शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु॥ बृहस्पते
 जुषस्व नो हव्यानि विश्वदेव्य। रास्व रत्नानि दाशुषे॥
 एवा पित्रे विश्वदेवाय वृष्णे यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः।
 बृहस्पते सुप्रजा वीरवन्तो वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥
 बृहस्पते अति यदर्यो अर्हाद्युमद्विभाति क्रतुमञ्जनेषु।
 यद्दीदयच्छवसा॥३९॥

ऋतप्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ आ नो
 मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम्। मध्वा रजांसि सुक्रतू॥
 प्र बाहवांसि सितं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन।
 आ नो जनै श्रवयतं युवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा॥
 अग्निं वः पूर्य गिरा देवमीडे वसूनाम्। सपर्यन्तः पुरुप्रियं
 मित्रं न क्षेत्रसाधसम्॥ मक्षू देववतो रथः॥४०॥

शूरो वा पृथ्सु कासु चित्। देवानां य इन्मनो यजमान
 इयक्षत्यभीदयज्वनो भुवत्॥ न यजमान रिष्यसि न सुन्वान्
 न देवयो॥ असदत्र सुवीर्यमुत त्यदाश्वश्चियम्॥ नकिष्टं
 कर्मणा नशन्न प्र योषन्न योषति॥ उप क्षरन्ति सिन्धवो
 मयोभुव ईजानं च यक्ष्यमाणं च धेनवः। पृणन्तं च पपुंरिं
 च॥४१॥

श्रवस्यवो घृतस्य धारा उप यन्ति विश्वतः॥ सोमारुद्रा
 वि वृहतं विषूचीममीवा या नो गयमाविवेश। आरे बाधेथां
 निर्ऋतिं पराचैः कृतं चिदेनः प्रमुमुक्तमस्मत्॥ सोमारुद्रा
 युवमेतान्यस्मे विश्वा तनूषु भेषजानि धत्तम्। अव स्यतं
 मुञ्चतं यन्नो अस्ति तनूषु बद्धं कृतमेनो अस्मत्॥ सोमापूषणा
 जनना रयीणां जनना दिवो जनना पृथिव्याः। जातौ विश्वस्य
 भुवनस्य गोपौ देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम्॥ इमौ देवौ
 जायमानौ जुषन्तेमौ तमांसि गूहतामजुष्टा। आभ्यामिन्द्रः
 पक्वमामास्वन्तः सोमापूषभ्यां जनदुस्त्रियासु॥४२॥

बृहतः शवसा रथः पपुंरिं च दिवो जनना पञ्चविंशतिश्च॥ [२२]

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>